ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ
6 ΙΟΥΛ 1909
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ ΚΘ'
—ο—
ΑΡΙΘ. – 26

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ
ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1909

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ
Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργυρᾶ . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Ἐλασσῶνος ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (Πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΒΕΝΙΑΜΙΝ
† Ὁ ἀρχιγραμμ. τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Πᾶσα αἴτησις ἢ χρηματικὸν ἔμβασμα ἀπευθυντέα ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθύνοντος τὸ γραφεῖον ἀρχιμ. Καλλ. Δελικάνη. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῶν Πατριαρχείων κ. Κ. Ἰωαννίδου καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας ».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ ἐξ Ἀμερικῆς συνδρομαί — Ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ὀρθοδόξων ἑλλήνων παθήματα — Γεωργικὴ σχολὴ Παγγαίου — Ἀγγελίαι βιβλίων - Καιναὶ διδαχαὶ καὶ ξενίζοντα δόγματα — Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς θεοτόκου ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Νεωρίου — Δικαστικά.

ΑΙ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

αἱ σταλεῖσαι εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον καὶ ἡ προθυμία τῶν ἀποστειλάντων, οἵτινες διέταξαν τηλεγραφικῶς τὴν ἄμεσον τοῦ συναχθέντος ποσοῦ πληρωμήν, εἰσὶν ἐπαίνου παντὸς ἀνώτεραι, τηλεγραφικῶς δὲ ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, τὰς εὐχὰς αὐτῆς ἑρμηνεύουσα καὶ τὴν μητρικὴν ἀγαλλίασιν διατρανοῦσα, ἤγγειλε τὴν λῆψιν τῆς ἐκ πεντακοσίων ἀγγλικῶν λιρῶν προσφορᾶς τῶν ὁμογενῶν Νέας Ὑόρκης. Ἐκ τῆς πόλεως ταύτης πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἑτέρα ἀπεστέλλετο πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον δωρεὰ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι δύο λιρῶν ἀγγλικῶν.

Τοῦ μακαρίου τῶν ἐθνῶν ἀποστόλου τὰς περὶ θεσσαλονικέων ἀγαθὰς συστάσεις, ὅτι θεοδίδακτοι ἦσαν εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους καὶ τὴν ἐν Χριστῷ καύχησιν ὅτι τοῦτο ἐποίουν πρὸς πάντας τοὺς ἐν Ἀχαΐᾳ καὶ Μακεδονίᾳ κατοικοῦντας ἀδελφοὺς αὐτῶν, ἡ Ἐκκλησία ἠδύναντο νὰ ἐπαναλαμβάνῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ καθ' ἑκάστην ὥραν, μανθάνουσα προσφορὰς ὁμογενῶν ὑπὲρ τῶν πασχόντων καὶ ταλαιπωρουμένων. Ἐταλαιπωροῦντο δὲ καὶ τότε, καθὼς καὶ νῦν, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἔπασχον καὶ τότε, καθὼς καὶ νῦν, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον· διὰ τὴν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον ἀφοσίωσιν, διὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, διὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ οἱ χριστιανοί, οἱ θεοδίδακτον ἔχοντες τὸ συναίσθημα τῆς πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀγάπης καὶ ποικίλης συνδρομῆς, ἔδειξαν εἰς πολλὰ μέρη λαμπρὰ τῆς ἀγάπης ταύτης τεκμήρια.

Ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας θεοδίδακτον τὸ τῆς εὐποιΐας καὶ φιλαδελφίας συναίσθημα ἀναγκάζεται νῦν ἡ Ἐκκλησία, τὴν πενίαν ἐκτιθεῖσα τοῦ κοινοῦ ταμείου, νὰ προτρέπῃ πρὸς εἰσφορὰς καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, οἵτινες ἔδει νὰ ἔχωσι χαρακτῆρα προαιρετικῆς συνδρομῆς. Ἡ φωνὴ αὐτῆς εὗρεν ἠχὼ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἑλλήνων ὀρθοδόξων, αἱ δὲ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες τοῦ Νέου Κόσμου, τὰ τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας » ἄρθρα καὶ τὰς σχετικὰς ἐκκλήσεις ἀνατυποῦσαι, προέτρεπον πάντοτε τοὺς ἐκεῖ ζῶντας ἕλληνας εἰς συνδρομὰς ὑπὲρ τοῦ πατριαρχικοῦ ταμείου, γινώσκουσαι ὅτι ἡ τόσον μακρυνὴ ἀπὸ τῆς ἐνδόξου πατρίδος ἀπόστασις οὐδεμίαν ἐπήνεγκε ψυχρότητα εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ μεγάλα ὑπὲρ Ἐκκλησίας καὶ Γένους αἰσθήματα τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἑλλήνων.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ἔχομεν πρόχειρα τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς «Πανελληνίου» (Νέας Ὑόρκης) καυχωμένης ὅτι αὐτὴ ὑπέμνησε τὸ καθῆκον τῆς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου βοηθείας· καὶ γινώσκομεν ὅτι τὴν ἐκ πεντακοσίων λιρῶν προσφορὰν ἤγγειλε τηλεγραφικῶς ὁ ἀκούραστος ἐκδότης τῆς «Ἀτλαντίδος» (Νέας Ὑόρκης) κ. Σόλων Βλαστός. Ἐργάζεται λοιπὸν καὶ οὗτος, ὡς ἐργάζεται καὶ ὁ τῆς «Πανελληνίου» κ. Σωκρ. Ξανθάκης. Ὑπὲρ ἀμφοτέρων τοὺς αὐτοὺς ἔχομεν νὰ ἐξαγγείλωμεν ἐπαίνους, τὰς αὐτὰς εὐχὰς ἔχομεν νὰ διατυπώσωμεν, τὴν αὐτὴν ἀγαλλίασιν ἔχομεν νὰ ἐξαγγείλωμεν. Ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα ἡμῶν ταῦτα εἰσὶ κοινὰ διὰ πάντας τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἕλληνας, εἰς οὓς πέμπομεν ὑπερπόντιον ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, δι' οὓς ἐδείξαμεν ἀείποτε στοργῆς αἰσθήματα, πρὸς οὓς ἡ Ἐκκλησία πολλὰς ἀπέτεινε συμβουλὰς πρὸς ἑδραίωσιν ἐν τῇ πίστει, ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν τῇ ἀγάπῃ, γινώσκουσα ἀπό τινων ἐτῶν ὅτι καὶ αὐτοὶ θεοδίδακτοι ἦσαν εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους, θεοδίδακτον εἶχον καὶ τὸ συναίσθημα τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν.

Μόλις ἐξεδόθησαν αἱ ὑπὲρ τοῦ πατριαρχικοῦ ταμείου ἐκκλήσεις, ἠκούσαμεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν λαμπρὰ τῆς φιλογενείας καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφοσιώσεως ἀποτελέσματα, καὶ αἱ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἐνῷ ἡ ἐπιτροπεία τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος συλλέγει εἰσφοράς, ἡ ἐν Λόουελλ ἑλληνικὴ κοινότης ἀθροίζει ἐντὸς τριῶν ὡρῶν ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχείου δισχίλια φράγκα, καὶ ἀμέσως ὁ Ἠπειρωτικὸς Σύλλογος ἐν Ἁγίῳ Λουδοβίκῳ ψηφίζει πεντακόσια ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, ἐν δὲ Φιλαδελφίᾳ χίλια φράγκα ἐντὸς βραχέως διαστήματος συλλέγονται. Εἰς τὴν «Πανελλήνιον» ἀναφέρονται προσφοραὶ ὁμογενῶν ἐκ Σαῖλεμ (Μασς) ἑξακοσίων φράγκων, ἐκ Δόβερ Νιοὺ Χάμσηρ πεντακοσίων. Ἐπιτροπεῖαι συνιστῶνται ἐξ ἱερέων καὶ προκρίτων λαϊκῶν, καὶ τὸ ἔργον χωρεῖ προθύμως καὶ καρποφόρως.

«Κάθε κοινότης, κάθε σωματεῖον, (γράφει ἡ «Πανελλήνιος» ἧς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν νεώτερα φύλλα, καθυστερούντων ἄλλων φύλλων) πρέπει χωριστὰ νὰ στείλῃ εἰς τὸν πατριάρχην μας τὴν συνδρομήν του, διὰ νὰ λάβῃ τὴν εὐχήν του. . . . . Ἐξακολουθήσατε, ἀδελφοί, ἐνισχύοντες τὸν πατριάρχην μας καὶ ἡ εὐλογία αὐτοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι πάντοτε μαζί σας καὶ μαζὶ μὲ τὴν Πατρίδα σας».

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ γενομένη τῇ τρίτῃ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς ἡμᾶς ἐπίσκεψις τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν ἀδελφῶν ἀνατολικῶν ἀρμενίων ἀπεδόθη εἰς αὐτὸν τῇ παρασκευῇ ὑπὸ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ᾧ συνώδευον οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ μητροπολῖται Διδυμοτείχου καὶ Ἐλασσῶνος καὶ οἱ ἐκ τῶν ἐντίμων συμβούλων κκ. Σόλων Καζανόβας καὶ Π. Καραθεοδωρῆ, μετὰ τοῦ ἄρχοντος καπουκεχαγιᾶ τῶν Πατριαρχείων κ. Ἀντ. Οἰκιάδου. Κατά τε τὴν ἄφιξιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ἀπενεμήθησαν ἕξοχοι τιμαί, ὑποδεξαμένων τὴν Α. Θ. Π. καὶ τὴν συνοδίαν αὐτῆς τοῦ πανοσιολγ. πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτερίου τοῦ ἐν Κοντοσκαλίῳ ἀρμενικοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ.

Παρὰ τῷ μακαριωτάτῳ ἀρμενίῳ πατριάρχῃ κ. Ἐλισσαίῳ Τουριὰν παρῆσαν οἱ πανιερ. ἀρχιεπίσκοποι Χημαγιὰκ, Βανικιὰν, Γεβὰντ Τουριὰν, Βαρθολομαῖος μητροπολίτης Ζεντοὺν. οἱ ἐπίσκοποι Ἱεροσολύμων καὶ Χρυσοπόλεως καὶ οἱ πρόκριτοι ἀξιότιμοι κκ. Κερεστετζιὰν καὶ Βογιατζιάν—Μετὰ τὰς ἑκατέρωθεν γενομένας συστάσεις, ὁ μακαριώτατος πατριάρχης κ. Ἐλισσαῖος ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ ἀρμενικοῦ ἔθνους ἐπὶ τῇ γενομένῃ εἰς αὐτὸν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἡμῶν δεξιώσει, διετύπωσε δὲ καὶ τὴν εὐχὴν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι συχνοτέραν συνεντεύξεως καὶ συνεννοήσεως, ἀνάγκης διδομένης. Εἶτα δὲ, λεχθέντων καί τινων περί τε κοινῶν τινῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν λαβόντων χώραν ἔν τισιν ἐπαρχίαις θλιβερῶν συμβαμάτων, ἀμφότεροι οἱ πατριάρχαι νῦξαντο ὑπὲρ εὐημερίας τῶν ἀδελφῶν ἐθνῶν, ἑλληνικοῦ καὶ ἀρμενικοῦ, καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν δυσχερῶν καθηκόντων τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἀρχηγῶν.

Κατελθόντων εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀρμενικὸν ναὸν τοῦ τε παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς οὓς πάντας ἰδιάζουσαν ἐπεδείξαντο συμπάθειαν καὶ σεβασμὸν οἱ ἐν τῷ ναῷ τούτῳ παριστάμενοι ἀδελφοὶ ἀρμένιοι, ἡ Α. Θ. Π., ἀφοῦ ἠσπάσθη τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἀπήγγειλεν ἑλληνιστὶ τὴν ὑπὸ τοῦ καπουκεχαγιᾶ κ. Οἰκιάδου μεταφρασθεῖσαν τουρκιστὶ προσλαλιὰν ταύτην:

Ἀγαπητὰ τέκνα τῆς ἁγιωτάτης Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ πρὸ πολλοῦ καιροῦ, τοῦ παναγάθου Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης συνεχαιρόμεθα τὸ εὐσεβὲς ἀρμενικὸν ἔθνος τῆς ἀδελφῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ ἐπανόδῳ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τοῦ πατριάρχου κ. Ἰσμιρλιὰν, μετὰ δεκαετῆ καὶ πλέον ἀποχωρισμὸν ἀπὸ τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ ποιμνίου. Ἤδη δὲ καὶ αὖθις ἀποτείνων τὸν λόγον πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὸ μὲν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ πατριάρχου κ. Ἰσμιρλιὰν εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ Ἐτσμιαδζὶν, τὸ δὲ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ νῦν πατριάρχου κ. Ἐλισσαίου Τουριὰν, ἀνδρὸς ἐφαμίλλου μὴ ὑστεροῦντος εἰς τὴν ἱκανότητα τὴν παιδείαν καὶ τὴν σύνεσιν τοῦ προκατόχου του, συγχαίρω τὰ ἀγαπητὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ ἐπελθόντα ἀγαθὰ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἐπίσης καὶ τὸ ὑμέτερον ὀφείλομεν πάντες εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος, εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἀπολυταρχίας καὶ ἐπάνοδον τοῦ ἐπὶ τινα χρόνον σιγήσαντος Συντάγματος. Τούτου ἕνεκα διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου δηλονότι ὀφείλομεν εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνην πρῶτον εἰς τὸν πανάγαθον Θεὸν, εἶτα δὲ εἰς τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες ὠνομάσθησαν νεότουρκοι καὶ οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν ἐναυ-

θά τε καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ Συντάγματος. Διὰ τίνος ἆρά γε μέτρου καὶ μέσου ὀφείλομεν γραικοὶ καὶ ἀρμένιοι εἴτε ἀρμένιοι καὶ γραικοὶ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τοὺς νεοτούρκους, τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν ἄνακτα τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλουστάτη. Ὀφείλομεν νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ὀφείλομεν νὰ ἤμεθα ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ δίκαια τῆς κοινῆς πατρίδος καὶ τὸν ἄνακτα, ὅστις κατὰ θείαν βούλησιν ἔτυχε νὰ εἶναι ἀγαθὸς, δίκαιος καὶ προσφιλὴς εἰς πάντας καὶ ἡ μόνη αὐτοῦ ἐπιθυμία εἶναι ὅπως πάντες οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου, ποθεῖ δὲ τὴν εὐτυχίαν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ. Εἴμεθα χριστιανοί, προσκυνοῦμεν τὸ Εὐαγγέλιον, ὅπερ μᾶς διδάσκει τὴν ἀγάπην. Ὀφείλομεν λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους νὰ ζῶμεν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ, ἥτις εἶναι ἡ βάσις τοῦ χριστιανισμοῦ ὀφείλομεν ἡμεῖς νὰ ἀγαπήσωμεν αὐτοὺς ὡς ἀδελφούς, ὀφείλουσι δὲ καὶ οὗτοι νὰ ἀγαπήσωσιν ἡμᾶς ὡς ἀδελφούς. Μόνον ὅταν ἡ ἀγάπη εἶναι ἀμοιβαία καὶ θέσωμεν τὴν ἀγάπην ὡς βάσιν τότε μόνον τὰ πράγματα τοῦ κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν θὰ βαδίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς προόδου.

Ἀποχαιρετῶν ὑμᾶς, ἀγαπητὰ τέκνα, μετὰ τῶν συγχαρητηρίων μου καὶ αὖθις ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τῆς Α. Θ Μ. τοῦ νέου ὑμῶν πατριάρχου, σᾶς συμβουλεύω καὶ ἐγὼ, καίτοι δὲν ἔχετε ἀνάγκην τῶν ἐμῶν συμβουλῶν ὡς ἔχοντες ὀτηροὺς ὁδηγοὺς καὶ εὐσεβεῖς ποιμενάρχας, ὅπως πείθησθε εἰς τὰς εὐαγγελικὰς αὐτοῦ νουθεσίας καὶ ὑπακούητε αὐτῷ, ὅπως καὶ οὗτος ἐκ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπακοῆς ὑμῶν ταύτης ἀντλῇ ἰσχὺν καὶ σθένος πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ διευθέτησιν τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας ὑμῶν καὶ τοῦ Γένους.

Εἴθε ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ διατηρῇ καὶ νὰ περισκέπῃ ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἄνωθεν, ὑγιᾶ καὶ μακροημερεύοντα τὴν Α. Α. Μ. τὸν σουλτάνον Μεχμὲτ Ρεσὰδ τὸν Ε' καὶ νὰ ἐνισχύῃ τὴν Α. Α. Μ. εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ βουλῶν. Γένοιτο.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος.—Ἀπῆλθεν εἰς Γιάλοβαν, χάριν τῶν ἐν Πυλοπυθίοις ἰαματικῶν λουτρῶν ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Πισιδείας κ. Κωνσταντῖνος.

Βασιλικὴ ἑορτή.—Τῇ δευτέρᾳ, 29, λήξαντος ἀγομένης τῆς ὀνοματικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῆς Σερβίας Πέτρου Α', συνεχάρη τῷ ἑορτάζοντι μονάρχῃ τηλεγραφικῶς ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ὃν ἐξεπροσώπει κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐνταῦθα σερβικῇ πρεσβείᾳ τελεσθεῖσαν ἱερὰν τελετὴν καὶ τὴν ἐπίσημον δεξίωσιν ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Βενιαμίν.

Μητροπολῖται νεωστὶ ἐκλεγέντες.—Ἐκ τῶν νεωστὶ ἀναδειχθέντων μητροπολιτῶν ἀφίκοντο τῇ μὲν παρελθούσῃ πέμπτῃ ὁ σεβασμ. Κυζίκου κ. Γρηγόριος τῇ δὲ κυριακῇ ὁ πανιερ. Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἱερόθεος—Ἀνεχώρησαν τῷ παρελθόντι σαββάτῳ εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν οἱ πανιερ. Σερρῶν κ. Ἀθανάσιος, Γάνου καὶ Χώρας κ. Σεραφεὶμ καὶ Παραμυθίας κ. Νεόφυτος, οὓς προέπεμψαν οἱ σεβ. συνοδικοὶ καὶ παρεπιδημοῦντες μητροπολῖται Δράμας, Ξάνθης, Γρεβενῶν, Ἐλασσῶνος, Προικοννήσου, Ἡλιουπόλεως καὶ 40 Ἐκκλησιῶν καὶ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὁ ἱερολγ. δευτερεύων κ. Εἰρηναῖος.

Ἐπίσημοι ἐπισκέψεις.— Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ ἐπεσκέψατο τὴν Α.Θ.Π. ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Νενάδοβιτς ἐπὶ τῇ προσεχεῖ εἰς Σερβίαν ἀναχωρήσει αὐτοῦ.

Θεολογικὴ Σχολή.—Χθὲς ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς, ὧν ἕνεκα μετέβη ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς τρίτης εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἡ Α. Θ. Π. καὶ οἱ σεβ. συνοδικοί.

Τελεταὶ σχολῶν.—Τῇ κυριακῇ, 28, ἡ Α. Θ. Π. σὺν τοῖς σεβασμ μητροπολίταις Νικαίας, Δράμας καὶ Ἀγκύρας προέστη τῆς τελετῆς τῆς Πατριαρχ. Σχολῆς Μαρασλῆ, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη καὶ ἡ λογοδοσία τῆς ἐφορίας ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς πανοσιολογ. Μ. πρωτοσυγκέλλου. Ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἤγγειλε τὴν λῆψιν μέτρων τινῶν πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς.

Πατριαρχικοῦ ναοῦ πρεσβυτέριον.—Τοῦ πανοσιολγ. τέως Μ. ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰωάννου Βασιλικοῦ ἀναλαβόντος καθήκοντα προϊσταμένου τοῦ ἐν Γαλατᾷ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διώρισε Μ. ἀρχιμανδρίτην τὸν τέως σύγκελλον τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Γρηγόριον, ἀπὸ εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν ὑπηρετοῦντα ἐν τῷ πρεσβυτερίῳ τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ καὶ πολιτείαν ἐπιδειξάμενον ἐμπρέπουσαν κληρικῷ, προήγαγε δ' εἰς τὴν θέσιν τοῦ συγκέλλου τῆς Μ. Ἐκκλησίας τὸν ἀπὸ δεκατριῶν ἐτῶν εὐδοκίμως συνυπηρετοῦντα ὁσιολ. κ. Σωφρόνιον Τσολάκαν, ὃν εἶχε διορίσει πρὸ διετίας σκευοφύλακα, τοῦ ἱεροῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ.

Κανονικὴ ἄδεια.—Ἐπανέκαμψεν ἐκ Προύσης, ὅπου μετέβη χάριν λουτρῶν, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Ἀγαθάγγελος— ἐπανέκαμψεν ἐπίσης ἐκ τῶν λουτρῶν Λαγκαδᾶ εἰς Θεσσαλονίκην, μεταβαίνων εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ὁ πανιερ μητροπολίτης Δεβρῶν καὶ Βελισσοῦ κ. Παρθένιος.

Ἐκκλησιαστικὴ εὐμένεια.—Ἡ Α. Θ. Π. ἐγκρίσει καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς ἀμοιβὴν τῆς εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεως τῶν ἐλλογίμων διευθυντριῶν τῶν ἐθνικῶν παρθεναγωγείων Ἰωακειμίου καὶ Ζαππείου δεσποσυνῶν Ἰουστίνης Κ. Λαγουδάκη, ἀποσυρομένης ἀπὸ τοῦ διδασκαλικοῦ σταδίου, καὶ Εὐθαλίας Ἀδὰμ, ἐπεδαψίλευσεν ἐγγράφως τὰς πατριαρχικὰς εὐχάς, ὠνόμασε δ' αὐτὰς «προσφιλεῖς καὶ ἐντίμους θυγατέρας τῆς Ἐκκλησίας».

Ἱερὸν Ἁγίασμα Βλαχερνῶν.—Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱεροῦ τῶν Βλαχερνῶν Ἁγιάσματος ἐτελέσθη σήμερον, 2 ἰουλίου, ἡ θεία λειτουργία ὑπὸ τοῦ σεβασμ. προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Πολυκάρπου. Πλῆθος συνέρρευσε καὶ πάλιν εἰς τὸ παλαίφατον τοῦτο τῶν ὀρθοδόξων τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων προσκύνημα, εἰς ὃ ἡ συρροὴ τῶν πιστῶν εἶχεν ἐλαττωθῇ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ὀφφίκια πατριαρχικῆς αὐλῆς. — Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπένειμε τὸ ὀφφίκιον τοῦ Μ. ὑπομνηματογράφου καὶ ἄρχοντος τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς τῷ ἐλλογίμῳ ἀρχισυντάκτῃ τοῦ «Νεολόγου» κ. Σταύρῳ Ι. Βουτυρᾷ, ὃν ἐπίσης ὠνόμασε «προσφιλῆ καὶ σεβαστὸν υἱὸν τῆς Ἐκκλησίας».

Ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου πατρικὴν καὶ κατὰ καθῆκον πρόνοιαν διατρανῶν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ροδοπόλεως κ. Λεόντιος ἀπηγόρευσε πρό τινων ἡμερῶν διὰ ποιμαντικῆς ἐγκυκλίου τοὺς τελουμένους γάμους ἐν ἡλικίᾳ δυσαναλόγῳ, συνιστᾷ δ' ὅπως ὁ μὲν γαμβρὸς μὴ ᾖ κατώτερος τοῦ εἰκοστοῦ τῆς ἡλικίας ἔτους, ἡ δὲ νύμφη του δεκάτου ἑβδόμου.—Τοιαύτη φροντὶς καλὸν νὰ ληφθῇ καὶ εἰς τινα ἔτι μέρη, ὅπου παρόμοια ἀτοπήματα λαμβάνουσι χώραν, ἰδίᾳ δὲ καὶ μάλιστα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τῆς μνηστείας, ὃν καθώρισαν πολλαὶ κανονικαὶ διατάξεις.

Ἱστορικαὶ περὶ Κρήτης ἔρευναι.—Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ Κρήτης ἐνέκρινε νὰ παραχωρηθῶσιν ἑξακισχίλιαι δραχμαὶ εἰς τὸν ἐλλογ. κ. Βασ. Ψιλάκην, πρὸς ἔκδοσιν γενικῆς ἱστορίας τῆς Κρήτης. Τοῦ βιβλίου ἐκ τριῶν τόμων ἀποτελεσθησομένου 450 ἀντίτυπα θέλει παραχωρήσει ὁ ἐκδότης εἰς τὸ δημόσιον.

Ὀνομαστικαὶ ἑορταί.—Τῇ δευτέρᾳ, τηλεγραφικῶς ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τῷ ἑορτάζοντι πανιερ μητροπολίτῃ Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Ἀποστόλῳ ἄγοντι τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν, ὡς καὶ τοῖς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου κ κ. Πέτρῳ Τσαούσογλου καὶ Παύλῳ Καραθεοδωρῇ, ἐπεσκέψατο δὲ τὸν ἐπίσης ἑορτάζοντα πανοσιολ. ἀρχιγραμματέα τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. κ. Ἀπόστολον Τρύφωνος, ᾧ οἵ τε σεβασμ. ἀρχιερεῖς καὶ πολλοὶ τῶν ἐπιλέκτων λαϊκῶν καὶ κληρικῶν ἐξέφρασαν τὰς ἀδελφικὰς αὐτῶν εὐχάς.

Ἐφημερίδες.—Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν χρονικῶν ἀναγράφομεν μετὰ χαρᾶς τὴν ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος σαββάτου ἐπανάληψιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ **«Νεολόγου»**, οὗ ἡ ἔκδοσις εἶχεν ἀνασταλῇ ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας, ἐκ διαταγῆς τοῦ στρατοδικείου.—Μετὰ χαρᾶς ἐπίσης εἴδομεν τὴν ἔκδοσιν τῆς **«Νέας Ἀληθείας»** τῆς Θεσσαλονίκης, αὐτῆς τῆς ἀπὸ ἓξ ἐτῶν κάλλιστα τοῖς ἐθνικοῖς συμφέρουσιν ὑπηρετησάσης «Ἀληθείας». Εἰς τὴν «Νέαν» ἐργάζονται, ἐκ τῶν προτέρων μετόχων, οἱ κκ. Ἀθ. καὶ Ι. Κούσκουρας καὶ ὁ ἀκάματος αὐτῆς ἀρχισυντάκτης κ Ἰω. Μπῆτος.—Εὐφροσύνως ἀγγέλλομεν τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ τακτικὴν ἔκδοσιν τοῦ Bulletin Medical τοῦ φερεπόνου ἰατροῦ κ. Κλεοβούλου Κοκολάτου (γαλλιστὶ) καὶ τοῦ **«Φάρου»** τοῦ κ. Τ. Δεπάστα (ἑλληνιστί). Τοῦ πρώτου τούτων ὁ σκοπὸς ἀπὸ τοῦ τίτλου δηλοῦται σαφέστατα, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ φιλογενοῦς ἰατροῦ καὶ ἐκδότου αὐτοῦ ἀρκετή ἐστιν ἐγγύησις ἐπιτυχίας.—Τοῦ δευτέρου σκοπός ἐστιν ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀναπλασιαστικοῦ ἔργου τῆς σχολῆς· ὁ «Φάρος» ἀνέλαβε νὰ φωτίσῃ τὰ πνεύματα καὶ τὰς ψυχὰς (ἂν ἐπιτρέπηται να εἴπωμεν) τῶν μικρῶν παιδίων καὶ τῶν ἐφήβων ἡμῶν, οἱ δ' ἐν αὐτῷ γράφοντες καταστοχάζονται τοῦ λαμπροῦ τούτου σκοποῦ—**«Δελτίον τῶν ἐλληνίδων»** προσετέθη εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις περιοδικὰ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μαΐου, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς ἐλλογίμου κ. Ἑλένης Ο. Ρουσοπούλου. Εἰς πάσας τὰς ὁμογενεῖς κυρίας συνιστῶμεν τὸ περιοδικὸν. Ἕνεκα τῶν καλλίστων ἄρθρων αὐτοῦ καὶ τῆς ἰδέας, ἣν ὑποστηρίζει. Σελίδες 16 μεγάλαι κατὰ μῆνα τοῦ περιοδικοῦ τούτου καὶ 192 κατ' ἔτος δίδονται σχεδὸν δωρεὰν, ἀντὶ **ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος** γροσίων.

Γεωργικὴ σχολὴ Παγγαίου.—Ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου πρό τινων ἡμερῶν ἀπελύθη «Πρόγραμμα καὶ Κανονισμὸς τῆς γεωργικῆς σχολῆς Εἰκοσιφοινίσσης Παγγαίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Δράμας».—Ἐπὶ τῇ συστάσει τοῦ χρησιμωτάτου τούτου διὰ τὴν Μακεδονίαν καθιδρύματος ἐπαίνων εἰσὶν ἄξιοι καὶ οἱ συλλαβόντες τὴν ἰδέαν τῆς σχολῆς καὶ ἡ ἱερὰ μονὴ Κοσιφηνίσσης, παραχωρήσασα τὸ ἐν Κορμίτσῃ κείμενον Μετόχιον αὐτῆς, περιλαμβάνον χίλια πεντακόσια στρέμματα καλλιεργησίμου γῆς πολὺ καταλλήλου διὰ καλλιέργειαν καὶ σιτηρῶν καὶ καπνοῦ καὶ ὀσπριοειδῶν. Τὸ Μετόχιον τοῦτο κέκτηται καὶ λειμῶνας φυσικοὺς καὶ τεχνητοὺς καὶ δάση καὶ κήπους, ὥστε νὰ γυμνάζωνται οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν δασονομίαν, μελισσοκομίαν, ὀρνιθοτροφίαν, κτηνοτροφίαν καὶ τὰ παραπλήσια. Οἱ κληθέντες πρὸς διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων κκ. Α. Γαζῆς καὶ Ι. Χρηστάκης εἰσὶ τελειοδίδακτοι γεωργικῶν σχολῶν Βελγίου καὶ Ἰταλίας. Ἡ προταττομένη τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιστολὴ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Δράμας καὶ Ζιχνῶν κ. Χρυσοστόμου πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ὀρθοδόξους ἕλληνας ἐκτίθησιν ἐν εὐλήπτῳ γλώσσῃ τὰ ἀγαθά, ἅτινα δυνατὸν νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς ὑποστηρίξεως καὶ τῆς ἐλπιζομένης εὐδοκιμήσεως καὶ διατηρήσεως τῆς γεωργικῆς σχολῆς τοῦ Παγγαίου.—Ἡ φοίτησις εἰς τὴν σχολὴν ὡρίσθη διετὴς, οἱ δὲ μαθηταὶ πληρώνουσιν 8 λίρας (τροφεῖα καὶ διδακτρα) οἱ ἐξ ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας, 12 δὲ οἱ ἐξ ἑτέρων προερχόμενοι. — Εὐχόμεθα συντήρησιν ἀκλόνητον καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀπερίσπαστον τῇ σχολῇ ταύτῃ.

Βιβλία νέα.—Ὑπὸ τοῦ φιλοπονωτάτου ἀρχιμ. κ. Ἰεζεκιὴλ Βελανιδιώτου, διδάκτορος τὰ νομικὰ, ἐφιλοπονήθη καὶ ἐξεδόθη Εὑρετήριον τῆς «Σιὼν» ἤτοι δὴ τῆς ὕλης τῆς περιεχομένης ἐν τοῖς ἐννέα σχεδὸν τόμοις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐφημερίδος «Σιὼν» τῆς ἐκδιδομένης ἀπὸ τοῦ 1881—1889 ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου Διονυσίου Λάτα. Τούτου προτάττει λεπτομερῆ βιογραφίαν ὁ διδάκτωρ κ. Βελανιδιώτης, ὁ διδοὺς καὶ νέον τεκμήριον τοῦ πῶς δέον νὰ διαθέτῃ πᾶς εὐπαίδευτος κληρικὸς τὸν χρόνον τὸν περισσεύοντα αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἐξασκήσεως τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων. —Τὸ βιβλίον (ἐκ σελίδων 112) τιμᾶται 2 δραχμῶν, περιττὸν δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπαρακίτητον ἀποβαίνει πᾶσι τοῖς κεκτημένοις σειρὰν τόμων τῆς «Σιὼν», ἧς τοῦ περιεχομένου κατάλογος ἡ εὑρετήριον δυσκόλως ἠδύνατο νὰ συνταχθῇ, ὡς ὡμολόγησέ ποτε δημοσίᾳ καὶ αὐτὸς ὁ μακαρίτης ἀρχιεπίσκοπος καὶ συντάκτης αὐτῆς.

Λαογραφικὴ Ἑταιρία.—Μόλις ἀνηγγείλαμεν πρό τινος τὴν ἐν Ἀθήναις ἵδρυσιν Λαογραφικῆς Ἑταιρίας, ἐρχόμεθα δὲ σήμερον νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν ὅτι παρέσχεν αὕτη τὸ πρῶτον καὶ οὐσιῶδες τεκμήριον τῆς ζωῆς αὐτῆς διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Α΄ τεύχους δελτίου, **Λαογραφία** μὲν ἐπιγραφομένου, μέλλοντος δὲ νὰ ἐκδίδῃ τὴν ὕλην ἐκείνην, ἥτις ἔσται χρήσιμος εἰς τὴν λαογραφίαν. Ταύτης τὸν ὁρισμὸν δίδει ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ Α΄ τεύχους τοῦ δελτίου ὁ ἀκά-

ματος τῆς Ἑταιρίας πρόεδρος κ. Ν. Γ. Πολίτης, εὐρύτατον ἀνοίγων ἐργασιῶν πρόγραμμα, οὗ ἐπὶ τῇ βάσει πολλοὶ δύνανται νὰ ἐργασθῶσιν. Ἐπίσης σπουδαία ἡ περὶ «Ἐρωτοκρίτου» μελέτη τοῦ κ. Πολίτου καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ αὐστηρὰ ἐπιθεώρησις πολλῶν λαογραφικῶν ἐρευνῶν ἐν ἐφημερίσι καὶ περιοδικοῖς ἐκδεδομένων. Τὸ τεῦχος ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων 168 εἰς ὄγδοον, ἐκδοθήσονται δὲ κατ' ἔτος τέσσαρα τοιαῦτα.— Εὐχόμεθα νὰ πολλαπλασιασθῶσιν οἱ ἑταῖροι τοῦ κοινωφελοῦς σωματείου καὶ συνάμα ν' ἀριθμηθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι πλεῖστοι οἱ γράφοντες ἐν τῷ σπουδαιοτάτῳ τούτῳ δελτίῳ, ὅπερ πρέπει νὰ κοσμῇ τὴν βιβλιοθήκην παντὸς ὁμογενοῦς πεπαιδευμένου.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.— Τὴν περίθαλψιν τῶν εἰς Ἑλλάδα προσφυγόντων ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας ἑλλήνων, τὴν κατὰ τὰ ἔτη 1906, 1907 καὶ 1908 ἐκτίθησι λεπτομερῶς ἐπεξηγοῦν τεῦχος ἐξ 72 σελίδων εἰς ὄγδοον, ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ γεγραμμένον.—Ἐξωδεύθησαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ πρωτίστου τούτου καθήκοντος τῆς φιλανθρωπίας **ἓξ ἑκατομμύρια, ὀκτακόσιαι ἑξήντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιαι τεσσαράκοντα ἕξ δραχμαί,** ὧν εἰσεπράχθησαν ἐκ συνδρομῶν προαιρετικῶν ἐλάχιστον σχετικῶς ποσόν. Ἡ εἰσφορὰ τοῦ κοινοῦ ταμείου ἀνῆλθεν εἰς **ἓξ ἑκατομμύρια καὶ ἑξακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.**

Οἱ πρόσφυγες, διαμένοντες ἄχρι τοῦ ἔαρος τοῦ 1907 ἐν Ἀθήναις, διενεμήθησαν εἰς πολλὰς πόλεις τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἱδρύθησαν δὲ χάριν αὐτῶν καὶ νέα πολίσματα, ὧν ἡ Νέα Ἀγχίαλος ἀναφέρεται κατοίκους ἔχουσα 1789. Ἐν Ἀθήναις διέμενον 1746, ἐν Βόλῳ 1548, ἐν Ἁλμυρῷ 1670 — Κατὰ τὴν λογοδοσίαν, οἱ ὀλιγώτεροι (**πέντε**) διέμενον ἐν Λίμνῃ—Τὸ ὅλον τῶν προσφύγων κατὰ νοέμβριον τοῦ 1908 ἀνήρχετο εἰς δεκαπέντε χιλιάδας — Σημειωτέον ὅτι πρὸς θρησκευτικὴν διδασκαλίαν τῶν ἐν Ἀθήναις προσφύγων διωρίσθη κατὰ τὸ 1907 ἱεροκήρυξ, διδάσκων καθ' ὅλην τὴν Μ. τεσσαρακοστὴν ἐπὶ δύο ὥρας καθ' ἑκάστην τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΑ.—**Ἐπιστολὴ ἐκ Ταρσοῦ** τῆς Κιλικίας ἀκριβῆ χορηγεῖ τῇ Ἐκκλησίᾳ γνῶσιν τῶν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ἕλληνας ἐπιγενομένων κατὰ τὰς τελευταίας ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις φρικώδεις σκηνὰς ζημιῶν. Ἡ κοινότης Ταρσοῦ ἡ ἑλληνικὴ, ὀλιγάριθμος ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἄλλας, ἐξ ἀποχειροβιώτων καὶ ἐργατῶν ἀποτελουμένη, καὶ σχολεῖα καὶ ναὸν ἐπαρκῶς συνετήρει διὰ τῶν ἀπὸ κοινοῦ συνδρομῶν. Τὰ θλιβερὰ καὶ φρίκην ἐμποιοῦντα γεγονότα κατέστησαν προβληματικὴν τὴν θέσιν, ἴσως καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς ὡς κοινότητος. Αἱ ὑλικαὶ ζημίαι αἱ ἐπελθοῦσαι εἰς τὰ καταστήματα τριάκοντα ὁμογενῶν ὑπερβαίνουσι τὰς 440,000 γροσίων, ὧν αἱ 20,000 ἀναφέρονται εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς κοινότητος τὸν ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου σεμνυνόμενον.— Δώδεκα ὁμογενῶν ἐκάησαν αἱ οἰκίαι — Τέσσαρες εἰσὶν οἱ πληγωθέντες— Δεκατέσσαρες οἱ φονευθέντες, ὧν ἐγνώσθησαν τὰ ὀνόματα μέχρι τῆς 20 μαΐου. — Οἱ ἁπανταχοῦ ὁμογενεῖς ὀρθόδοξοι γινώσκουσι τί πρέπει νὰ πράξωσιν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν οὕτω φοβερῶς δοκιμασθέντων, ἀνεξάντλητον ἔχοντες τὸ ὑπὲρ ἀναξιοπαθούντων αἴσθημα κατὰ τὰς πονηρὰς ἡμέρας, ἃς τὸ γένος διέρχεται.

Ξενίζοντα δόγματα καὶ καιναὶ διδαχαὶ ἀγγέλλονται τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ **Κοζάνης.** Τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἐπηγγέλλοντο τὰ κηρύγματα τῆς 10 καὶ τῆς 11 ἰουλίου 1908, παρεξηγήθη, τείνει νὰ προξενήσῃ τῇ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ πράγματα καὶ νὰ διασείσῃ ὧδε κἀκεῖσε τὸ θεμέλιον, ἐφ' οὗ τὸ ἐκκλησιαστικὸν καθεστὼς ἐρείδεται καὶ σώζεται. Θερμὸν ἔχοντες τὸν ἐγκέφαλον νεωτερισταί τινες καὶ πλήρη παραδόξων ἰδεῶν, ἀπαιτοῦσι τυφλὴν μὲν ὑπακοὴν τῶν κληρικῶν εἰς τὰ κελεύσματα καὶ τὰς ἀσυνέτους αὐτῶν ἀπαιτήσεις, ἀγνοοῦσιν ὅμως ὅτι τὸ συνταγματικὸν πνεῦμα ἀποκρούει λαϊκὰς τοιαύτας ἀξιώσεις, σχεδὸν τυραννικάς. Ἐκτὸς τούτου, δι' οὐδεμίαν μεταβολὴν, οὔτε εἰς ἕνα τύπον ἁπλοῦν λατρείας, ἔχουσιν ἁρμοδιότητά τινα, πολλῷ μᾶλλον δικαίωμα, ὅπερ ἀπόκειται τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ ποιμαινούσῃ. Γινώσκει αὕτη πότε καὶ ποῦ, καὶ εἰς τίνα θέματα δευτερευούσης ἀξίας δύναται νὰ διορθώσῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

Παράξενος βεβαίως ἡ τερατώδης ἀξίωσις τῶν νεωτεροποιῶν, νὰ διεξάγωνται διὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς πᾶσαι αἱ ἱεραὶ τελεταί, καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἐνοργάνου. Τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον οὔτε ἐν Ἑλλάδι, οὔτε ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπεζήτησαν, ἴσως οὔτε εἰς ἕτερα ὀρθόδοξα κράτη, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν ἀληθοῦς, ἐλευθερίου, συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Ἐκεῖνο, ὅπερ οὔτε παρὰ ταῖς χώραις ταύταις ἀποδεκτὸν ἐγένετο, οἱ φιλελεύθεροι τῆς Κοζάνης, πλέοντες δῆθεν ἐν ὠκεανῷ ἐλευθερίας, οὗριοι, ζητοῦσι νὰ εἰσαγάγωσι, καιτοτομοῦντες εἰς τὸ λειτουργικὸν μέρος, παρὰ τὴν φωνὴν τῆς συνέσεως, ἣν ἀποτείνει πρὸς αὐτοὺς ὁ τόσῳ πατριωτικῶς διευθύνων τὴν ἐπαρχίαν πανιερ. αὐτῶν μητροπολίτης. Διατείνονται νῦν ὅτι ἡ ἐνόργανος εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ εἰσαγομένη εἰς τὰς τελετὰς θέλει ἐξυψώσει τὸ φρόνημα καὶ θέλει ζωπυρήσει τὸ θρησκευτικὸν τοῦ λαοῦ συναίσθημα. Ἀλλ' ἡ ζωὴ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ κοινοτήτων ἀποδεικνύει λαμπρῶς ὅτι καὶ τὸ φρόνημα καὶ τὸ αἴσθημα τοῦτο τυγχάνει ἀνεπτυγμένον, ἀποκροῦον τὰς ἐπιζημίους τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Γένει μαγγανείας τῶν ἐν Κοζάνῃ γοήτων. Οὐχὶ καλῶς ἔπραξαν οὗτοι συνοδεύσαντες ἐκφορὰν νεκρῶν διὰ μουσικῆς ἐνοργάνου· οὐχὶ καλῶς ἔπραξαν ἀπαιτήσαντες νὰ παιανίζῃ μουσικὴ τοιαύτη καὶ κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Ἐπιταφίου καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως. Ἀλλὰ κακῶς πράττουσιν ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ νεωτερίζοντες, παρακούοντες τὰς τοῦ πανιερ. μητροπολίτου νουθεσίας, σείοντες ἀνὰ ἕνα λίθον τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἡμῶν οἰκοδομήματος. Συμμαχοῦσιν ἀκουσίως τοῖς πολεμίοις τοῦ Γένους ἡμῶν καὶ ἀσεβοῦσι πρὸς τὸ ἐν γένει καθεστὼς, ὅπερ

ἐὰν ἀναγκασθῶμέν ποτε ὑπό τοῦ χρόνου νά μεταβάλωμεν εἰς ἐπουσιώδη τινά σημεῖα, τοῦτο θέλει κριθῇ ὑπό συμπάσης τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλ' ἡ σύμπασα Ἐκκλησία αὕτη, μή ἀνεχομένη τάς μεταβολάς καί νεωτεροποιίας, ὑπενθυμίζει εἰς τούς ἐν Κοζάνῃ ἤ καί ἀλλαχοῦ—ὃ μή γένοιτο—ὅτι «ὅρια πατέρων εὐσεβῶν μή μεταίρειν» ἐστί σωτήριον καί συνιστᾷ εἰς τούς ἐπαίνους τῶν ἐπερχομένων γενεῶν τόν τηροῦντα τό καθεστώς, τό μή δυνάμενον ν' ἀλλοιωθῇ χωρίς ἐκκλησιαστικῆς ἐγκρίσεως ἄνευ ζημιῶν καί καταστροφῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. —Εἰς τόν τρίτον τόμον τῆς «Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος» τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, πρό τεσσάρων μηνῶν ἐκδοθέντα καί περιέχοντα διατριβάς ἀξίας μελέτης, ἐκδίδοται ἀπό τῆς σελίδος 390—537 «Κατάλογος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἤ ὑπό ἑλλήνων ἀλλαχοῦ ἐκδοθέντων βιβλίων ἀπό τοῦ ἔτους 1907» τίτλον ἔχων **Ἑλληνική Βιβλιογραφία**. Ἐάν μείζονα τήν προσοχήν καί στοργήν ἡμῶν ἐπισπῶνται αἱ ἐκδόσεις τῶν καθηγητῶν κκ. Σ. Π. Λάμπρου (Ἀνέκδοτος Σύνοψις ἱστοριῶν Κωνσταντίνου τοῦ Λασκάρεως) καί Π. Καρολίδου τοῦ βουλευτοῦ Σμύρνης (Ἡ Πόλις Ἀμόριον ἐν τῇ χριστιανικῇ καί τῇ μωαμεθανικῇ ἱστορίᾳ καί ποιήσει) τῆς αὐτῆς ἀξία προσοχῆς ἀποβαίνει ἡ **Βιβλιογραφία** καί τῆς ἠθικῆς ὑποστηρίξεως. Ἐάν ὑπό τῶν ἑλλήνων λογίων ὑποστηριχθῇ τό ἔργον, ἐάν παρ' ἡμέραν ἀποβῇ πληρέστερον, θέλομεν ἔχει μετά τινα χρόνον ἀκριβέστατον εὑρετήριον πασῶν τῶν διατριβῶν, ὅσας ἕλληνες ἐπί δικφόρων θεμάτων γράφουσιν. Οὕτως εὐκολυνόμεθα πάντες εἰς ἀναζήτησιν ὑλικοῦ χρησίμου τοῖς ἡμετέραις μελέταις, πάντες δέ γινώσκομεν πόσον ἐδυσκολευόμεθα μέχρι τοῦδε μή γινώσκοντές τις τι ἔγραψεν ἐπί τούτου ἤ ἐκείνου τοῦ θέματος. Τήν σύνταξιν τοῦ πολυτίμου τούτου Εὑρετηρίου ἀνέλαβεν ἐπ' αἰσίοις ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης, προτροπῇ τῆς ἀκαδημιακῆς συγκλήτου τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, ἥτις προσέθηκεν εἰς τήν «Ἐπιστημονικήν Ἐπετηρίδα» καί τό βιβλιογραφικόν τοῦτο τμῆμα, παρακληθέντων κατά αὔγουστον τοῦ 1907 τῶν ἐν Ἑλλάδι καί ἀλλαχοῦ λογίων ἵνα πέμπωσι τά ἔργα, ἃ ἐκδίδουσιν ἤ τόν τίτλον καί περιγραφήν τοῦ σχήματος (σελίδες, περιεχόμενον κλπ.). Συνιστῶμεν εἰς πάντας ὅπως ἀποστέλλωσιν εἰ οὐχί αὐτά τά ἐκδιδόμενα, ἀλλά τοὐλάχιστον ἀναγραφήν αὐτῶν, καί μάλιστα τοῦ περιεχομένου, ἐάν ὦσιν ἡμερολόγια ἤ περιοδικά, ἀποστέλλοντες τάς ζητουμένας εἰδήσεις «πρός τόν ἑλλογ. κ. Ν Γ. Πολίτην, καθηγητήν τοῦ ἐθν. πανεπιστημίου» (ὁδός Μητροπόλεως 36) εἰς Ἀθήνας.

ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ Κατ' αὐτάς ἀνεγράφη ἐν ταῖς βουλγαρικαῖς ἐφημερίσιν (ἐξ ὧν ἀνεδημοσίευσαν τήν εἴδησιν καί τινες τῶν ἐπιχωρίων) ὅτι ἐπιμελείᾳ καί μερίμνῃ τῆς βουλγαρικῆς Συνόδου τῆς Σόφιας μετεφράσθη πρός χρῆσιν τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ βουλγαρική μετάφρασις τῆς Καινῆς Διαθήκης, μετά τῆς χαρακτηριστικῆς προσθήκης ὅτι αὕτη εἶναι **ἡ πρώτη γενομένη μετάφρασις** εἰς τήν λαλουμένην βουλγαρικήν γλῶσσαν. Ἀλλ' οὐδέν ἀνακριβέστερον τούτου· διότι, ἡ πρώτη εἰς τήν λαλουμένην βουλγαρικήν γλῶσσαν μετάφρασις τῆς Καινῆς Διαθήκης διενεργήθη ἐπιμελείᾳ καί δαπάναις τοῦ Ἕλληνος τήν καταγωγήν μητροπολίτου Τορνόβου Ἰλαρίωνος, χρηματίσαντος ὡς τοιούτου τῷ 1830—8, ὅστις, πρός τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, ἐμερίμνησε καί περί τῆς συντάξεως γραμματικῆς τῆς βουλγαρικῆς γλώσσης τήν ὁποίαν εἰσήγαγεν εἰς τάς παρ' αὐτοῦ ἱδρυθείσας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του βουλγαρικάς σχολάς.

Ταῦτα χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας ὡς καί πρός ἀπόδειξιν τῶν κατά κόρον ἀναμασσωμένων βουλγαρικῶν ὕθλων περί τοῦ διωγμοῦ τῆς βουλγαρικῆς γλώσσης ὑπό τῶν ἱεραρχῶν καί λοιπῶν κληρικῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Ἐπίσκοποι ἐν Ἀθήναις.—Διέτριβε, περί τά μέσα τοῦ παρελθόντος μηνός, ἐν Ἀθήναις ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Οἰτύλου καί Γυθείου κ. Παρθένιος—διατρίψαντες δ' ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους ἐπί χρόνον βραχύν ἐπέστρεψαν εἰς τάς ἐπαρχίας αὐτῶν οἱ πανιερ. ἐπίσκοποι Μεσσηνίας κ. Μελέτιος καί Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Γερμανός.

Μουσικαί σχολαί.—Ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Πατρῶν κ. Ἀντώνιος προτίθεται νά συστήσῃ προσεχῶς ἐν Πάτραις σχολήν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἐν ᾗ θέλουσι σπουδάζει κληρικοί καί λαϊκοί, ὑπολογίζει δ' ὅτι καί αἱ συνδρομαί τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μοναστηρίων καί χορηγία μικρά ἑκάστου τῶν κληρικῶν δύνανται νά ἐξασφαλίσωσι τόν μισθόν τοῦ μουσικοδιδασκάλου, μεταπεμφθησομένου ἔξωθεν.—Παρομοίους πόθους ἀνηγγείλαμεν καί τινας ἐνεργείας ἀνεγράψαμεν, ἀλλ' οὔπω εἴδομεν ἀποτελέσματα.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Κοινότης ἑλληνική Πήβονδυ.—Καθ' ἃ γράφει ὁ «Μετανάστης» τῆς Βοστώνης, ὁ ναός τῆς ἑλληνικῆς ἐν Πήβονδυ κοινότητος συνεπληρώθη, χάρις εἰς τήν εὐσέβειαν καί φιλοτιμίαν τῶν μελῶν τῆς ἑλληνικῆς ταύτης παροικίας. —Τῆς κοινότητος ταύτης οὐδεμία ἐγένετο μνεία ὑπό τῆς «Ἀτλαντίδος» ἐν τῷ κατακλύγῳ, ὃν ἐξ αὐτῆς παραλαβόντες καί διορθώσαντες ἐξελώκαμεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς προπαρελθούσης ἑβδομάδος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΝΕΩΡΙΩι

Τῇ 31 αὐγούστου τελεῖ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία μνήμην τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ ἐν τῷ Νεωρίῳ. Κατά τό παρά τοῖς συναξαρισταῖς, ἐν τοῖς Μηναίοις καί ἀλλαχοῦ[1]) ἀναγραφόμενον ὑπόμνημα, ὁ ναός ἦν ἀρχαῖος· ἐπεσκεύαστο ὅμως ἐκ βάθρων κατά τόν Θ' αἰῶνα ἐπί αὐτοκράτορος Μιχαήλ Γ' καί Θεοδώρας τῆς ἑαυτοῦ μητρός ὑπό Ἀντωνίου τοῦ πατρικίου, ἔχοντος οἶκον μεγαλοπρεπῆ παρά τόν ναόν ἐν τῇ αὐλῇ ἤγουν ἐν τῇ

τοῦ Νεωρίου περιοχῆ. Ἐγένετο δὲ ὁ ναὸς περιάκουστος εἰς τὸ μετέπειτα ἅτε δὴ τιμώμενος ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας ὡς ἱερὸν σεμνεῖον, ἐν ᾧ ἡ ἐξ ὕψους χάρις προεχέετο τοῖς μετ' εὐλαβείας καὶ ζώσης πίστεως προτιοῦσιν εἰς αὐτὸν καὶ καθαριζομένοις ἐν τῷ ὑπ' αὐτὸν θερμῷ Λούματι, (ὃ ἐδείματο ὁ Ἀντώνιος) σεβαζομένῳ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὸ τῶν Βλαχερνῶν καὶ τὸ τοῦ Ἀρεοβίνδου. Ὁ ναὸς εἰς μείζονα ἤρθη ἀκμὴν ἀφ' ὅτου ἠξιώθη τῆς προστασίας εὐσεβοῦς ἡγεμόνος, Ρωμανοῦ, λέγομεν, τοῦ Λεκαπηνοῦ, ὃς ἀνεκαίνισεν αὐτὸν τὸ δεύτερον μεγαλοπρεπῶς χρησάμενος πρὸς τὴν τοῦ ἔργου ἐπιστασίαν τῷ ῥέκτορι[2]) τῶν ἀνακτόρων (οὗ ἕνεκα ὁ ναὸς ἐπὶ πολὺ ἦν γνωστὸς τῷ τοῦ ῥέκτορος ὀνόματι ἀλλὰ πιθανῶς καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἐροῦμεν κατωτέρω) καὶ εἶχεν ἐν τιμῇ καὶ εὐλαβείᾳ προσφοιτῶν συχνάκις εἰς αὐτὸν σὺν τοῖς ἑαυτοῦ υἱοῖς ἵνα ἐξαιτήσηται τὴν χάριν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου διὰ καθαρισμοῦ ἐν τῷ Λούματι. Ἀλλὰ καὶ ἐτήσιον ἐπιχορήγημα ὡρίσατο ὁ εὐσεβὴς ἡγεμὼν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ταμείου πρὸς συντήρησιν τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος εἰς τὸ διηνεκὲς κατοχυρώσας τὴν εὐσεβῆ πρᾶξιν διὰ χρυσοβούλλου γράμματος. Ταῦτα διὰ βραχέων καθὰ τὸ ὑπόμνημα διδάσκει.

Ἀλλὰ ποῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔκειτο ὁ ναὸς καὶ τίς ἡ φήμη αὐτοῦ; Τοῦτο δὴ ἡ παροῦσα ἀποσκοπεῖ διατριβή.

Ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τοῦ ἀρχαιοτέρου ὑπομνήματος ἐπιγέγραπται «Μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ». Ἀλλ' ἡ βασιλὶς αὕτη τῶν πόλεων ἐκέκτητο νεώρια πλείω τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς Βλάγκας μέχρι τῆς Ὡραίας καὶ ἀπὸ ταύτης μέχρι τοῦ προαστείου Κοσμιδίου. Ἐν τίνι ἄρα τούτων περιελαμβάνετο ὁ ναός;[3])

Τῶν νεωρίων τούτων τὸ τρίτον κατὰ τὴν Προποντίδα, ἐγένετο κτίσμα, καθὰ δοκεῖ, Ἰουλιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἦν ἐπὶ πολὺ γνωστόν. Ἄλλοι δὲ κτίσμα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου εἶναι λέγουσι καὶ ἄλλοι, Ἀρκαδίου. Ἦν δ' ἐν αὐτῷ πρότερον καὶ ἀγορὰ τῶν ἐκ τῆς ἐκεῖ θαλάσσης εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων· ὕστερον δ' ἐπὶ Ἰουστίνου τοῦ Β' ἀρθὲν εἰς κάλλος τέχνης, προσθήκη δὲ χώρου εὐρυνθὲν καὶ ἐρυμνῶς κρηπιδωθὲν ἐκλήθη βασιλικὸν καὶ Σοφιανῶν νεώριον, ἅτε δὴ ἐγγὺς ὂν τῶν Σοφιανῶν ἀνακτόρων, ἢ καὶ ἁπλῶς Νεώριον[4]) διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ ὀνομαστότατον καὶ μέγιστον ὡς ἔτι καὶ νῦν εἴθισται ἐπὶ τῶν βασιλικῶν καὶ δημοσίων κτισμάτων[5])· διετήρει ὅμως καὶ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἡμέτερον ὑπόμνημα τίθησι τὸν ναὸν ἐν τῷ Νεωρίῳ ἤγουν ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ, τοῦτο δ' ἐστὶν αὐτὸ τὸ τῶν Σοφιανῶν, καθὰ διείληπται ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ὅ τε ναὸς καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν λοῦμα ἔκειντο, παρ' ἔμοιγε κριτῇ, ἐν τῷ μεταξὺ Κοντοσκαλίου καὶ Σοφιανῶν λιμένος χώρῳ καὶ δὴ πρὸς τὸ αὐτόθι λοφῶδες ὕψωμα[6]), διότι λέγεται ἐν τῷ ὑπομνήματι ὅτι ὁ ναὸς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου. Ἆρα ἀναπόδεικτος καὶ ἱστορικῶς οὐκ ἔρρωται ἡ γνώμη ὅτι τό τε Νεώριον καὶ ὁ παρ' αὐτὸ ναὸς τῆς Θεοτόκου ἔκειντο ἐν τῷ Ἐλευθερίου λιμένι κατὰ Βλάγκαν[7]).

(ἕπεται συνέχεια)

ΗΛ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

---

1) Βλ. Μ. Συναξαριστὴν Τόμ. Η' σελ. 464—Συναξαριστὴν Νικοδήμου τῇ 31 Αὐγούστου.—Πρβλ. Γεδεὼν Βυζαντινὸν Ἑορτολόγιον ἐν περιοδικῷ Ἑλλ. Φιλολ. Συλλόγου—Τόμ. ΚΣΤ' σελ. 258.

2) Ὁ ῥέκτωρ ἦν βασιλικὸς θεράπων φέρων ἀξίωμα ἐν τῇ βυζαντινῇ αὐλῇ, ἰσοστάσιος τῷ μαγίστρῳ, ᾧ συνήσθιεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως ὅτε ἑστίασις ἦν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ.

3) Ὀνομαστότερα πρὸς τὴν Προποντίδα νεώρια ἦσαν τὸ τοῦ Θεοδοσίου ἢ Ἐλευθερίου κατὰ Βλάγκαν, ἀσφαλὲς ὁρμητήριον τοῖς ἐκ τῆς Προποντίδος καταπλέουσι πλοίοις. Τὸ τοῦ Κοντοσκαλίου, τὸ τῶν Σοφιανῶν καὶ τὸ τοῦ Ἰουλιανοῦ (οὐχὶ τοῦ αὐτοκράτορος) παρὰ τὴν Σιδηρᾶν πύλην, οὕτω κληθὲν ἐκ τοῦ κτίσαντος αὐτό: Ῥητέον ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ἀμεληθὲν τοῦτο ἐπεχωματώθη. (Βλέπε Κωδινοῦ περὶ Κτισμάτων βιβλ. Γ' σελ. 87, ἔκδοσις Βόννης). Ἀριστερᾷ δὲ τῷ εἰσιόντι τὸν Κεράτειον τὸ παρὰ τὴν Ὡραίαν, μικρὸν τοῦτο, καὶ τὸ παρὰ τὸ Κοσμίδιον, ὃ καὶ «Λιμάνιον τοῦ ἁγίου Μάμαντος» ἐκαλεῖτο παρὰ Βυζαντινοῖς.

4) Βλ. Σκαρλάτου Βυζαντίου Κωνσταντινούπολιν τόμ. Α' σελ. 268—269 «Ὁ λιμὴν τῶν Σοφιανῶν ἐκαλεῖτο καὶ Νέος καὶ Νεωρήσιος λιμὴν καὶ Νεώριον ἁπλῶς ἢ μετὰ τοῦ ἐπιθέτου βασιλικὸν καὶ λιμὴν τοῦ παλατίου». Πρβλ Κωνσταντινιάδα σελ. 24 ἔκδ. α' Brevesinarrat. chronographiquus σελ. 188 παρὰ Κωδινῷ ἔκδ. Βόννης. «Ὁ λεγόμενος Νεώριος καὶ Ἀρακάδιος, ὃν ὁ Κόνων ἐστοιχειώσατο εὑρὼν τὸν τόπον πλείστοις πόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου πονηθέντα ἐν ᾧ καὶ ἀγοραὶ τῶν θαλασσίων ἐμπορευμάτων πρώην ὑπῆρχον ἐκεῖ· ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ δὲ μετεποιήθησαν εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ (τοῦ αὐτοκράτορος) λιμένα»· ἔνθα ὁ λατῖνος μεταφραστὴς εὐστόχως ἑρμηνεύει τὸ ἐστοιχειώσατο διὰ τοῦ magice conscvravit. Ἦν δὲ ὁ Κόνων περιβόητος ἐπὶ μαγγανίαις καὶ ἄλλοις τερατεύμασι. Σημειούσθω ὅτι ὑπὸ πολλῶν συγχέεται τὸ πρὸς τὴν Σιδηρᾶν πύλην νεώριον τῷ τῶν Σοφιανῶν ὡς ὑπὸ Γυλλίου, Χάμερ καὶ ἄλλων· ὁ δὲ Bandurius ὑπολαμβάνει κληθῆναι αὐτὸ εἰς τὸ μετέπειτα Βουκολέοντος νεώριον. «Deportu Juliani qui deide Buccoleontis appelatus fuit» (Imperium orientale tom. II p. 476) Πρβλ. Πασπάτη Βυζαντινὰς Μελέτας σελ. 124, Γεδεὼν Βυζαντινὸν Ἑορτολόγιον σελ. 258 καὶ 259 καὶ Μηναῖον μαΐου ἐν τῇ 16ῃ. Πρόδηλον ὅτι σύγχυσιν ἰδεῶν ἐπιφέρει τῷ μελετῶντι τὴν τοπογραφίαν τῆς Κων)πόλεως ὁ πολλαπλασιασμὸς καὶ ἡ ποικιλία τῶν ὀνομάτων. Πολλὰ τῶν κτιρίων, καίπερ ταὐτὰ, εἶχον ὀνόματα πλείονα τοῦ ἑνός. Οὕτως ὁ πρὸς τὴν Σιδηρᾶν Πύλην λιμὴν ἐκαλεῖτο καὶ ἔξω λιμὴν καὶ λιμὴν τοῦ Βουκολέοντος καὶ τοῦ Ὁρμίσδου καὶ τοῦ ἁγίου Θωμᾶ καὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ.

5) Λέγομεν ἁπλῶς ἀνάκτορον, ναύσταθμον καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

6) Ὅπου τανῦν αἱ συνοικίαι Γεδὴκ πασᾶ καὶ Σεράϊτσῃ ὧν ἡ δευτέρα συμπεριείληπται ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σοφιανῶν ἀνακτόρων ἐξ ὧν μετωνόμασται ἐν τῇ τῶν ὀθωμανῶν γλώσσῃ.

7) βλ. Λεξικὸν ἱστορίας καὶ γεωγραφίας ὑπὸ Σ. Βουτυρᾶ τόμ. Γ' σελ. 1033.

Εἰσπράκτωρ τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας» ἐν τῇ πρωτευούσῃ, διωρίσθη ὁ δικαστικὸς κλητὴρ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου κ. Κ. Χαρισιάδης.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μόνος περιοδεύων ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» διωρίσθη ὑπὸ τῆς διαχειριστικῆς τοῦ περιοδικοῦ Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Γεώργιος Δ. Ἰωαννίδης, ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου αὐτοῦ. Ὁ κ. Γεώργιος Δ. Ἰωαννίδης ἔναντι τῶν παρ' αὐτοῦ εἰσπραττομένων συνδρομῶν θέλει ἐκδίδει διπλοτύπους ἀποδείξεις, ἠριθμημένας, φερούσας τὰς ὑπογραφὰς τοῦ διευθύνοντος τὸ Γραφεῖον ἀρχιμ. Καλλινίκου Δελικάνη καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῶν Πατριαρχείων κ. Κωνσταντίνου Ἰωαννίδου καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς» Ἀληθείας».

Κατὰ συνέπειαν ὡς καὶ προλαβόντως ἐδηλώθη, πᾶσα παρ' οἱουδήτινος ἑτέρου προσώπου, ἐφωδιασμένου διὰ προγενεστέρων συστατηρίων γραμμάτων, εἴσπραξις δικαιωμάτων τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» θεωρεῖται ἄκυρος καὶ μὴ γενομένη.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ
ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
Γρόσια 5.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΡΟΥΣΗΣ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Θεοδόσιος Μαυρουδῆς, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὀθωμανὸς ἐκ Προύσης μὲν καταγόμενος, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον τρίτην καὶ ὥραν 1ην τῆς πρωΐας τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ νομίμου ἀντιπροσώπου πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Προύσης Πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ συζύγου Ἄννης τὸ γένος Εὐγενίδου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὡσαύτως ὀθωμανῆς, ἐκ Προύσης ὁρμωμένης καὶ ἐν αὐτῇ διαμενούσης, ἐπὶ ἐγκαταλείψει. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς του ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» τῶν Πατριαρχείων, καὶ «Νεολόγου».

Ἐν Προύσῃ τῇ 24 ἰουνίου 1909. 1

Ὁ πρόεδρος. Ὁ γραμματεύς.

† Ὁ Προύσης Δωρόθεος Ἀρχιδιάκονος Μελέτιος.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ἀριθ. πρωτ. 3988.

Ὁ Ἀντώνιος Πέρεζιτς, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος μαυροβούνιος, τέως μὲν διαμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ συζύγου Ἀγλαΐας, τὸ γένος Γεωργίου Χριστοδουλίδου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ κατοίκου Φαναρίου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζεύξεως δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Προόδου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 18 ἰουνίου 1909.

Ὁ πρόεδρος καὶ ἀ. ἀ.

† Ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος Βενιαμίν. 1

Ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ἀριθ πρωτ. 155

Προσκαλεῖται ἡ Χρυσούλα Γερασίμου Σπανοῦ, τὸ γένος Ἰωάννου Γιανοπούλου, ὑπήκοος ὀθωμανή, ἐκ Πρεβέζης ὁρμωμένη, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ἵνα, τὴν πρώτην δικάσιμον τρίτην καὶ ὥραν 9ην π. μ. εὐρωπαϊστὶ, μετὰ πάροδον 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, προσέλθῃ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ νομίμου ἀντιπροσώπου ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ δικαστηρίου Πρεβέζης, ὡς ἐναγομένη ἐπὶ διαζεύξει ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς Γερασίμου Σπανοῦ. Ἄλλως δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἐν Πρεβέζῃ 1909 ἰουνίου 3.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Ναθαναήλ

Ὁ γραμματεὺς 3

Ε. Π. Τσούτουρας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΔΕΙΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Καλεῖται ἡ Μαρία Δημητρίου Ἀποστολίδου, χριστιανὴ ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὀθωμανή, ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν τουρκιστὶ 7ην, μετὰ παρέλευσιν 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν Ἀργυροπόλει Πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Χαλδείας καὶ Χερροιάνων, ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς Δημητρίου Ἀποστολίδου, χριστιανοῦ ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, κατοίκου Κρώμνης, ξενοδόχου, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἡ κατ αὐτῆς ἀγωγὴ περὶ διαζεύξεως δικασθήσεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Ἀργυροπόλει τῇ 25 μαΐου 1909. 3

Ὁ πρόεδρος Ὁ γραμματεὺς

Οἰκονόμος Θεόδωρος Ἀρχιδιάκονος Γερβάσιος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948
Π. Ш. 726995